

MONEDE ȘI MONADE 103

1
Dacă poți zbura numai scurtându-ți aripile, fă-o!

2
Un baston poate înconjura și singur pământul!

3
Iată-l pe mincinosul cel rău cum stă cu adevărul pe buze, gata să-l scuipe!

4
Nu încerca să mă culegi de unde nu m-ai semănat, iubito!

5
Cum să te conving că există mai multe ore exacte decât lipsind de la întâlnirea cu tine!

6
Spațiul în care mă mișc se supune demn unei cronologii, dar nu lingușește timpul nici sub tortură.

7
Cu o mână dăm, cu una luăm, dar cu cea cu care luăm o facem de mai multe ori!

8
Cel care a inventat întrebarea „ce faci” a inventat-o pe când era singur și nu-și imagina că va avea vreodată ceva de făcut.

9
Dacă tăcerea e golul, atunci de ce nu mai încape nimic înlăuntrul ei?

10
Nimeni n-a făcut atâția latifundiați ca dracul!

11
Uitarea nu este pentru nimic vinovată! Ea-i a noastră fără să ne aparțină și fără s-o putem stăpâni.

12
Nicio mișcare, niciun fâlăit de pasăre, toate valurile sunt închise în casă,

iar peștii adormiți. Oceanul a intrat în reparație capitală!

13
Picasso se preface nebun, Dali este!

14
Puneți frână prostului nostru obicei de a umbla desculți pe tavan!

15
Nu veți găsi punți mai perfecte între trecut, prezent și viitor decât norii. Cei de azi sunt cei din copilărie, iar cei de mâine sunt cei de azi, și de apoi.

16
O greșeală e ca un vaccin, ea trebuie mereu repetată!

17
Scrie orice, dar nu oricum!

18
Această carte va spăla picioarele cititorului, dar nu i le va și șterge!

19
În prezența călăului clipa se dilată ca printre gratiile ei să poată evada sufletul osânditului.

20
Atâta vreme cât trăiești, sufletul tău este nemuritor!

21
Ah, dacă n-ar trebui să mă port pe mine, cât de ușor mi-ar fi!

22
Secundele, ca niște ștergătoare de parbriz date la maximum!

23
Nu moare din noi decât ceea ce rămâne după ce am trăit totul!

24
Mă îndoiesc că numai trupul meu se întoarce în somn de pe o parte pe alta!

25
Planeta a trecut pe pilot automat! Comandantul și secunzii joacă golf!

26
Dacă vrei să umbli dezbrăcat, atunci mănâncă de pe jos cu mâna!

27
Într-un text bine scris întotdeauna mai încape o aluzie.

28
După orice victorie devii mai dator!

29
Aura, bumerangul cu care un sfânt poate doborî avioane!

Marcel MUREȘEANU

CIOACE LA SATIRICON

Dan BĂGĂREAN

Acum aș vrea să am eu o petardă
De aia uriașă, cât o pâine...
Pe șefu' (de Revelion) să-l ardă,
Că îi el porc, dar și mai mare câine!

Gențiana GROZA

EXODUL TINERILOR DOTAȚI
Avem adolescenți de aur
Pe mapamond apreciați,
Plecând afară-acest tezaur,
Rămânem... super bosumflați!

Aurel CHIRA

15 FEBRUARIE – ZIUA INTERNAȚIONALĂ A LECTURII
Plictisiți de picotit,
Senatorii-au inventat
Ziua asta de citit...
„Ceasurile” din Senat.

BĂTRÂNEȚE
Mă uit cu jind și azi la fete
Și mă cuprinde câte-un dor:
Le-aș săruta de Dragobete,
Da-s tare trist... că nu mă vor.

Gheorghe CIREAP

DEGRADARE PROGRESIVĂ
„Cezar” fost-a împărat
Și...coniac a fost, odată,
Dar, în timp, s-a degradat
Și acum e ...salată!

ÎN CIRCUITUL FINANCIAR
S-au rărit comenzile,
Situția e cruntă,
Au ajuns amenzile
Cât e darul pentru nuntă!

Ștefan CIOCIANU

REVELAȚIE
Atât de multe-aveam pe cap,
Zăcând sub piatra funerară,
Că n-am putut să mai încap
Și m-am trezit... uitat afară.

Octavian CORDOȘ

CADOU L ARTISTULUI
El nevasta și-a pictat,
Deși ea urât se poartă,
Iar tabloul terminat
L-a numit „natură moartă”.

AMOR
O iubire ideală
Face viața mai frumoasă

Dacă dama-i specială
Și soția nu-i acasă.

Grigore COTUL

8 MARTIE – EFECTE SECUNDARE
Sunt bărbaiți niște firi
Ce provoacă doar regrete:
Unii uită de scumpiri,
Alții uită de... „scumpete”.

Eugen COȚA

„SPOVEDANIE” LA BIRT
Vecine e bai cu mine
Și de lume mi-e rușine;
Beau puțin și cu măsură
Nu rezist la băutură...!

VIN IARĂ ALEGERI PESTE ALEGERI
Fâs cu mici, fâs cu cârnați,
Cică-i prea sărac bugetul,
Nu-s la vot mulți „afumați”
Da ne mint... cu internetul!

Vasile B. GĂDĂLIN

„HAI LA URNA CEA MARE”
Un slogan la tema dată,
Tu, alegător, insistă:
Opțiunea ți-e furată
Să votezi o simplă... listă.

NOI, ROMÂNII
Democrația o iubim fierbinte
Și suntem toleranți din cale-a-fară:
Cunoașteți, pe pământ, o altă țară
Cu rege, cu-mpărat și... președinte?!

Petru-Ioan GÂRDA

VIZITĂ LA PARLAMENT
De intrați vreodată-n viață
În clădirea aia mare
Și aleșii sunt de față,
Fiți atenți la buzunare!

„CADOU” DE ZIUA ÎNDRĂGOSTIȚILOR
Voi fi galant și tandru iară
Și-așa cum soțioara vrea,
Renunț, de mâine, la țigară,
Că m-am îndrăgostit... lulea!

Rodica JEICAN

MEDICINA MUNCII DEFINIȚIE
E o specialitate
Ce arată, dintre toate,
Clar și fără îndoială,
Că și munca e o boală...

Gavril MOISA

FEBRUARIE
E-o lună-n care-s mai prudent,
Ce-aș scoate-o dacă ar fi cazul:

Deși-i mai scurtă, evident,
Plătesc de trei ori mai scump gazul.

SFAT
Cum am tușit trei săptămâni
De n-aveam leac în Europa,
Mi-a spus un doctor de plămâni...
la legătura-ntâi cu...Popa!

Gavril NECIU

CODRUL, FRATE CU ROMÂNUL
Pădurea verde de-altădată
Și frații ei sunt azi străini:
Ea-i dusă, dezrădăcinată,
Românii-s fără rădăcini !

OSPITALITATE DÂMBOVIȚEANĂ
Atunci când plec în Capitală,
Eu duc „atenții” deseori:
Acolo am amici cu fală,
Ce sunt extrem de „primitori” !

Radu PĂCURAR

AXIOMĂ
Inteligența-n forma nouă –
Numită artificială,
Învinsă e, vă spun eu vouă,
Doar de... prostia naturală!

Horea PRODAN

CE-ȘI DORESC FETELE
Elegant, deștept, frumos,
Îl privesc la toate cele,
Mai ales la pătrățele
Și apoi puțin mai jos.

DECALARE
La TV ți-a o doamnă,
Parcă anunțând năpasta:
Cică primăvara asta
Va veni abia la toamnă.

Vlad SĂRĂȚILĂ

RECIPROCITATE
Gândii, la luminat județ,
Că soacra mea e fără preț;
Așa, o ducem tare bine,
Nici ea nu pune preț pe mine.

ACȚIUNE SCHERZO
N-ar vrea ca să cunoască stam-ba
Cu-aluzii vechi de poamă acră
Și a decis: pe mama soacră
Să o numească gingaș: MAMBA.

Mihai TEOGNOSTE

La Cenaclu vom putea
Să venim doar VINEREA
Verde, c-ai gratuitate;
Asta austeritate!

Grupaj realizat de Grigore Cotul și Petru-Ioan Gârda

OPINII

„Destinul omului...”

Stela-Maria Ivaneș

... este să ajungă la o stare de conștiință cosmică!” – spunea odată Leibnitz. Ce ciudat!... Cum de a gândit asta la vremea aceea?

Nu-i vorba, ideea Marelui Tot a lui Lucrețiu (totul e în tot; totul este legat cu totul) a electrizat multe minți. Și ideea s-a rostogolit deopotrivă în mințile marilor filosofi, dar și a marilor fizicieni, care au revoluționat știința, ridicând-o în sec. XX la nivelul **Big Science**. Sigur.

Ce-nseamnă asta?

Înseamnă că omul are nevoie de o conștiință superioară, cu tot ce

înseamnă asta: responsabilități, demnitate, umanitate, gândire predictivă. Altfel zis = înțelepciune. Altfel spus: singura șansă de a asigura echilibrul, cel atât de necesar, fundamental chiar, existența Universului și implicit a omului, Micul Univers, parte integrantă a lui. Mai mult, fără echilibru se produc dezordinea, disfuncțiile, haosul. Adică boala și moartea. Pare atât de simplu de spus, de înțeles chiar, dar de aplicat – nici vorba! De milenii ratăm asta, nu-i vorba, nici nu ne prea străduim ... De ce? Din multe motive, dintre care să

amintim doar faptul că lăcomia conduce Lumea. De bani, de putere, de teritorii, de bogății, de... orice! Și ea este cea care corupe într-o veselie și omul de știință (care se pune în slujba distrugerii) și politicianul și filosoful și chiar omul simplu. Corupe, îmbată sau șterge creiere! Dezastru...

Omul nu mai gândește sistemic, predictiv, rațional, global și asta este o imensă greșeală. Căci Lumea s-a globalizat, totul este legat cu totul, o perturbare într-un punct care se repercutează asupra întregului. Și sistemul (Lumea) este un sistem

de sisteme, care n-ar trebui să lupte între ele, să se bălăcărească, să se întreacă în răutăți, ci să colaboreze. Nu este un truism, nici o bagatelă neglijabilă bună de ironizat (gen: „Să nu fie rău, ci bine!”) mai ales în această epocă înarmată „până-n dinți” și cu ciuperca nucleară la orizont abia așteptând să dea buzna.

Asistăm la o escaladare ciudată a amenințărilor, care apar ieșite din fundul Tartorului, direct de la Scaraotki – drakku’! Cum adică? Să ne dăm cu bombe nucleare în freză unii altora până pârjolim totul și

până rămân (cică, spun specialiștii!) doar gândacii de bucătărie și unele bacterii ce trăiesc chiar și în reactorul nuclear!...??? Am înnebunit?

Destinul și-l face omul! – zic proverbele mai multor popoare și nu întâmplător. Căci cei 25% cât (afirmă savanții cei temerari!) este liber arbitru sunt de ajuns pentru a creiona un Destin. Planetar, cosmic, individual.

Așa că, fără pic de îndoială, creșterea gradului de conștiință a omului, azi, este prioritatea numărul unu!